

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Quod quisque etiam á peccatis venialibus fibi cauere debat. Cap. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

diratis, voluptatis, & tranquillitatis, idquē
 tam quoad animum quam quoad corpus.
 Pietas enim (inquit apostolus) ad omnia vti
 lis est, promissionem habens vitæ quæ nūc
 est, & futuræ.

1. Tim. 4. c.

Quòd quisque etiam à peccatis venialibus
 sibi cauere debeat. Cap. 12.

Scrutemur vias nostras: & quæramus, & Thre. 3. e.
 reuertamur ad Dominum. Protulit hūc
 sermonem post vastationem inclytæ vr
 bis Ierusalem in suis lamentationibus pro
 pheta Ieremias: quo peccator quisque ad
 monetur, vt sollicita cura perscrutari, intelli
 gere, & agnoscere studeat prioris vitæ suæ
 prauitatē, oīnq; prauorū operū suorū tam
 grauiorū quam leuiorū absurditatē & per
 nitentiā, sequens in hoc eiusdē pphetæ com
 monitionem ita dicentis. Leua oculos tuos
 in directū: & vide vbi nūc pstrata sis. Vbi
 autē eorū notitiā fuerit consequutus, parē
 aut sollicitiorem etiam diligentiam adhibere
 debet studio parādē contritiōis, sed eius que
 grauitati respōdeat cōmissorū. Vñ Mic. p. Mich. 1. c.
 phe. Sup hoc inqt plangā & ululabo: vadā
 spoliatus & nudus. Faciā planctū velut dra
 conū, & luctū q̄si strutionū. In hoc aut plan
 ctu assumēdo deplorabis nō potissimū q̄ te
 coelestib. gaudijs priuaueris, aut q̄ te heredē
 I iij fece.

Iere. 3. a.

Mich. 1. c.

DE TRIBVS PARTIBVS

feceris perpetuæ damnationis, aut propriū
 aliquod damnum vel dedecus: sed ante om-
 nia, quod irreuerentiam attuleris diuinę ma-
 iestati, quodq; immensam dei bonitatē con-
 temperis atq; offenderis. Hic est planctus
 syncerus & christianus, ex diuino pficiscens
 amore. Nam proprium duntaxat incommo-
 dum deplorare, ex amore proficiscitur sui,
 & ex timore, per quem solum nemo potest
 saluari. Quanquam qui saxeo sunt corde, ti-
 morem ipsum libi quærere debent ad emol-
 liendam cordis sui duritiem: verum in ipso
 solo persistendum non est: sed ex timore ad
 amorem veniendum est. Itaq; si spectes quis
 in peccato ipso offendatur & contemnatur
 abunde graue commissum deprehendatur,
 quamlibet videatur esse leue. Vnde beatus
 Augustinus ait. Peccata etsi sint parua per
 Dei misericordiam, sunt magna in peccato
 ribus negligentia. Nullum enim peccatum
 adeo paruum, quod nō crescat neglectum.
 Non enim considerādum quod fecerit, sed
 quem offenderit: quam bonus est, quam be-
 nignus, quam pius, quam propitius, qui illū
 sua dulcedine & pietate creauit ex nihilo.
 Quare quisquis vitam suam corrigere, fox-
 liciterq; in virtutibus progredi, & Deo desi-
 derat optimè placere, haudquaquam parui
 aestimare

Aug. de ve.
 & fal. pœ. 8.

estimare debet quantulacumq; venialia commissa: nam vt idem ait Augustinus. Talem patrem offendere: & contra eius voluntatē *Ibidem inf.* aliquid committere, animaduertentibus, ac se non ignorantibus, quam est crudele?

Quicquid ergo in Deum committitur, neuiquam debet quis vt leuiculum vilipendere. Ad hæc si parua multiplices, vnū tandē constituent magnum. Argumentum est non ibi adesse amicum Dei amorem, vbi nullus est de peccato metus, nullaq; venialium admissorum habetur ratio. Filius qui erga parentem affectus est amore sincero, semper veretur committere quicquid quoquo modo parentem posset offendere, quanuis etiā sit exiguum, etiamsi non ignoret ob id sese a paterno amore non prorsus abiiciendum: & omne illud ducit esse graue, quod quocumq; pacto patri nouit displicere. Ita quoq; se habet qui Deum sincerè amat: Ab omni semper pro viribus sibi cauet lapsu, siue graui siue leuiusculo: propterea maximè quod Deum per id qualequale est sciat offendi. Porro qui eiusmodi sunt vt venialiter delinquere nihil pensi habeant, neq; aliud refugiant, quam quòd flagitium foret capitale, in periculoso consistunt statu: & metuendum est ne à vero Dei amore sint alieni. Sed hic ita eiusmodi re-

modi re-

DE TRIBVS PARTIBVS
modi respondent. Non ignorat altissimus
nostram imbecillitatem, neq; enim fieri po-
test, vt quis omnem euitet lapsum veniale.
Ita quidem habet: verum id nō prorsus nos
excusat, nihil enim obstat quo minus sedulo
incumbere possimus, vt veniales noxas eui-
temus, quantum cum diuinæ gratiæ adiuto-
rio fieri potest. Item impossibile non est, su-
per cotidianis commissis cotidie compun-
gi & ingemiscere: imo in hoc quisq; ex diui-
ni amoris æquitate Deo deuinctus est. Ad
hæc meminisse nos oportet omne vitium,
etiam leuissimum quodq;, quādo cōtra dei
voluntatem libero peccatur humanæ volū-
tatis arbitrio, abunde tale esse, cui iure debe-
atur perpetua damnatio: & quod venialia
nos non condemnent, non nisi diuinæ esse
misericordiæ, quæ talia nobis in perpetuā
damnationem non imputet. Quod autē ve-
nialia summopere Deo displiceant, aperte
demonstrauit in amico suo Mose, qui vt ob
singularem quandam amicitiam ad familia-
re Dei admissus est colloquium, ita ob mo-
dicæ diffidentiae cuiusdam peccatum, per
quod multitudini cui ipse dux præerat, offen-
diculo fuit ab ingressu terræ promissæ vna
cum infideli populo reiectus est. Similia de-
signauit & alijs nonnullis amicis vitæ fau-
ctimonia

etiam

testimonia claris, in quos vel ob venialia cō-
 missa acriter animaduertit, nonnunquam
 in præsenti vita, idque vel in corpore per
 morborum molestias, vel in anima per sub-
 tractionem dulciter confouentis gratiæ: nō
 nunquam post præsentem vitam per ignem
 purgatorium, nam re ipsa olim deprehensum
 est ita pios nonnullos homines debuisse ex-
 purgari, quos tamen sanctos fuisse eviden-
 tia miraculorum testimonia ipsis adhuc vi-
 uentibus, aut iam è viuis sublaris ostensa ma-
 nifestè comprobarunt. Quam ob rē qui ni-
 hil omnino veretur cotidie committere ve-
 nialia, & hæc ipsa nihili facit, secum reputa-
 re potest quinam diuinam in se gratiam pos-
 sit tueri. Vnde Bernardus. *Cauete inquit fra-*
tres, ne quis parua reputet, quamlibet par-
ua scilicet delinquere conuincatur. Nemo
dicat in corde suo, leuia sunt ista, non curo
corrigere: non est magnum, si in his maneā
venialibus, minimisq; peccatis. Hæc est enī
dilectissimi inpenitentia, hæc blasphemia
in Spiritum sanctum, blasphemia irremissi-
bilis. Proinde secum iam quisque expēdat,
non an quicquam possit haberi aut dici
paruum, quod contra
tantam com-
mittitur maiestatem.
 Quomo-

Ber. ser. de
 con. bea.
 Pau. 10.

Haec. ille.